

25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2022

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' (Α' ΛΟΥΚΑ)

Εὐφροσύνης ὀσίας καὶ Παφνουτίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς (ε' αἰ.).

ᾠχος πλ. β'. Ἐωθινὸν δ'.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ. Βου

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η μιν ε^ε ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος ε^Δ εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου ε^ε

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε^ε ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος ε^Δ εν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου ε^ε

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

ᾠχος πλ. Δι

Α^{Δι} γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνη μα
σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θησαν ε^ν και ι στα

το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
 σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του
 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
 σοι οι

Δόξα. Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Εν σοι Μη τερ α κρι βως δι ε σω θη το κα
 τει ει κο να λα βυ σα γαρ τον σταυ ρον η κο λυ
 θη σας τω Χρι στω και πρα τξ σα ε ε δι δα α σκες
 υ πε ρο ρα αν μεν σαρ κος πα ρε ερ χεται γαρ
 ε πι με λει σθαι δε ψυ χης πραγ μα τος α θα α να
 τξ δι ο και με τα Α γγε λων συ να γα αλ λε
 ται Ο σι α Ευ φρο συ νη το ο πνευ μα α σου

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Οδι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω
 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα

να τον σκυλε ευσας και ε γερσιν δει ξαςως Θε ος μη πα
 ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
 σω ωσον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
 Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ.

Του τα φου α νε ω γμενου του Α δου ο δυ ρω
 με νου η Μα ρι α ε βο α προς τες κε κρου μμε νες
 α πο στο λης ε ξε ε ελ θε τε οι του αμ πε
 λω νος ερ γα ται κη ρυ ξα τε τον της α να στα
 σε ως λο γον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο
 σμωτο με γα ε λε ε ος

Δόξα.

Κυ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α

η Μαγδαληνη και εκλαιε βοωσα και κηπου
 ρον σε νομιιι ζουσα ελεγε που εκρυ
 ψαστην αιωνιον ζωην που εθηκαστον επι
 θρονον Χερουβιμοι γαρ του ουου τον φυλασσοντες
 απο του φοοβου απενεκρωθησαν η τον Κυ
 ριον μου δοτε μοι η συνεμοι κραυγασατε ο εν
 νεκροις και τς νεκρς αναστησας δοξα α σοι οι

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ο την ευλογημενην καλεσασου ου Μητερα
 ηλθες επι το παθος εκουσι αβουλη λαμψας εν τω
 σταυρω αναζητησαι θελων τον Αδαμ λεγων
 τοις Αγγελοις συχααρητε μοι οτι ευρεθη η
 απολομενη δραχη ο παντα σοφως οικονομη
 σας δοξα σοι οι

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Ϟ

Η ζωην εν τω ταφωα νεκειτο και σφραγισεν

τω λι ι θω ε πε κει το ^ε ως βα σι λε α υ πνου
ου ου ντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον ^Δ και τους
εχ θρους αυ του α ο ρα σι α πα τα ξας α νε ε στη
ο Κυ ρι ι ο ος ^ε

Δόξα.

Π ρο ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου ^Δ και
ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α
θα α να τε Κυ ρι ε ^ε κα τε βης γαρ ω σει νε κρος
εν τω τα α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ λας ^ε α
νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο
της ^Δ του κο σμου ει σω τη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η
μων φω τι σας τους εν σκο τει ^ε

Και νυν. Θεοτοχίον.

Θ ε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε τον Υι ον
σου τον ε κου σι ως προ σπα γεν τα εν σταυ ρω ^ε και
α να στα ντα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε ον η μων σω
θη ναι τας ψυ χας η η μω ων ^ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ ^{u q}

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα ^{u q} τθ θα να α
 τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
 ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα ^{u q} και εξ α δθ
 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ ^{u q}

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ^{v' u} ω μα θη
 τρι αι κιο να τε ^{u q} ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
 γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ^{u q} ι δε τε υ
 μεις τον τα α φον και η σθητε ^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε
 ξα νε ε στη τθ μνη μα α τος ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Λ ι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γησαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε ^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θη σαι προς το μνη μα σθ Σω τερ ^{u q} εν η χθ ον

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νθ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Π ρο σκυ νθ θ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ θ τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευμα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α^{v' 22} Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος^{u q (δισ)}

Τò τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α^{v' 22} Α λλη
λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος^{u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξάς ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Δι-ϑ.

Ἀντίφωνον Α'.

Ε ν τω ου ρα νω τους ο φθαλ μους μου αι ρω προς σε

λο ο γε οι κτει ρον με ι να ζω σοι

Ε λε η σον η μαςτους ε ξου θε νη μενουςκα

ταρ τι ζων ευ χρηστασκευ η σου λο γε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων

αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι παν σω στι κη αι τι α ει

τι νι του τοκατ α ξι αν πνευ σει τα χει ε ξαι αι

ρει των της γης πτε ροι αυ ξει τατ τει α νω

Ἀντίφωνον Β΄.

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις ημων
α ντι σχειν η δυ υ να το εχ θρου πα λαι σμα οι νι
κων τες γαρ εν θεν υ ψουνται ^ε

Τ οισ ο δου σιν αυ των μη μου λη φθη τω η ψυ χη
ως στρου θι ον Λο γε οι μοι πως μελ λω των εχ θρων ρυ
σθη η η ναι φι λα μαρ τη μων υ παρχων ^ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^χ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστων
αι ω νων α μην ^Δ

Α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω σις τοις πα σιν ^Δ ευ
δο κι α συ νε σις ει ρη νη και η ευ λο γι α ι
σουρ γον γαρ τω Πα τρι ε στι και Λο γω ^ε

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ο ι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον εχ θροις φο βε
ροι και πα σι θαυμα στι κοι α νω γαρ ο ρω σιν ^ε

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των ο των δι και ων

κληρος ε πι κου ρον σε ε χων Σω τερουκ εκ τει νει ^ε

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστων

αι ω νων α μην ^Δ

Α γι ω Πνευ μα τι το κρατος ε πι παντων ο περ

αι α νωστρα τη γι αιπροσκυ νου ου ου σι συν πα σι

πνο η των κα τω ^ε

Προκείμενον. Ψαλμός πθ' (79).

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και

ελ θε εις το σωσαι η μας ^ε

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραὴλ, πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και

ελ θε εις το σωσαι η μας ^ε

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και

ελ θε εις το σωσαι η μα ^Δ α ^ε ας

ΤΑΞΙΣ ΕΘΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

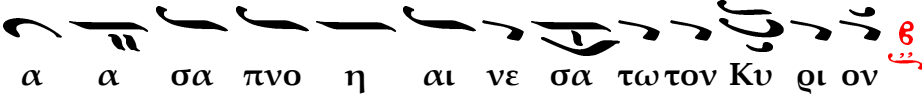
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

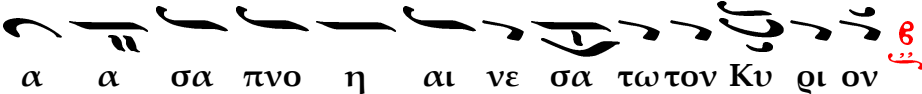
Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι - θ

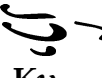
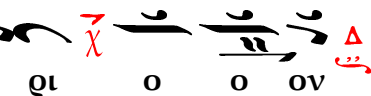
Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η

 Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Δ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 1-12).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὔρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ

εἰσελθοῦσαι οὐχ εὔρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτάς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἔνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μὲ και ἀπο τῆς ἀμαρτίας μὲ κα θάρισον

με

Οτι τὴν ἀνομιαν μὲ γωγινωσκω και

ἡ ἀμαρτία μὲ νωπιον μὲ στιδιὰ παν

τος

Σοι μὲνω ἡ ἡμαρτον και τοπονηρον ε

νωπιον σε ποι οἰησα οπως ἀνδικοι

ωθῆς ἐν τοῖς λογοῖς σε και νικησῆς ἐν τῷ κρινεσθαι

σε

Ιδὲ γὰρ ἐν ἀνομιαις σου νεληφθῆν και ἐν ἀ

μαρτιῖς ἐκίσσησέ με ἡ μητηρ μὲ

Ιδοὺ γὰρ ἀληθειαν ἡ γὰ ἀπησας τα α

δηλα και τα κρυφια τῆς σοφίας σε ἐδηλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

Ιδὲ γὰρ ἀληθειαν ἡ γὰ ἀπησας τα α

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σα ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀχορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να

Α πο ςρε ψον το προ σω πον σα πο των α
μαρ τι ων μη και πα σαςτας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και πνευμαευθεσ εγ και νισον εν τοις εγκατοις

μδ

Μη απορριψης με απο τσ προσωπσσ και
το Πνευμα στo αγιον μη αντανελης απε

μδ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σσ και πνευματι η γεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανους τας οδσσ και ασε
βεις επι σε επιστρεψσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μδ αγαλλιασεται η γλωσσα μδ την
δι και ο σνησδ

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις και το
στομα μδ αναγγειλη την αινεσιν σδ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σεις

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σθηνη Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρα σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χος και ε λε ησον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στο λων προ ε

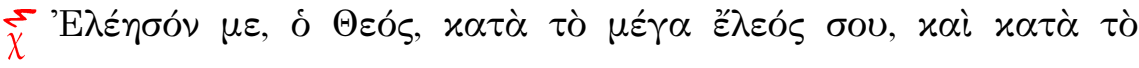
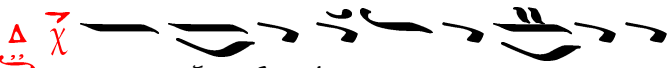
σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

K αι νυν και α α ει ^Δ και εις τας αι ω νας των αι

 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

 Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πληθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο

 μη μα α μ

A να στας ο Ι η σης α πο τς τα

 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ ἀ' τοῦ Μηναίου.

ᾠδὴ ἀ'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἔβρα ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας,

εὐδοκίας ἀγαθέ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ὦδῆν, σοὶ πάντες ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβω σοι ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύονται ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωήν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἄγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Καὶ τῆς Ὁσίας Εὐφροσύνης ὁ παρών.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τρισαγίας ἐν φωναῖς ὑμνούμενος, ὑπὸ φρικτῶν στρατιῶν, καὶ συνῶδὰ δείξας, τοὺς βροτούς, δοξάζειν σε, καὶ νῦν αὐτὸς τὴν βλάσφημον, ἀνατρέπων προσθήκην, τοῦ Τρισαγίου ἐξαίσιον ἔθου τοῦ παιδὸς ἀρπαγὴν καὶ φωνήν.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ τὸν Θεὸν ἀπὸ ψυχῆς ἐπόθησας, καὶ ἐμνηστεύθης αὐτῷ, κοσμικὸν μνηστῆρα, καὶ σαρκὸς εὐπάθειαν, καὶ πλοῦτον τὸν ἐπίκηρον, καὶ τρυφήν καὶ τὴν δόξαν, καταλιποῦσα Πανεύφημε, καὶ ἀσκητικὸν βίον ζήσασα.

Δόξα.

Εὐφορωτάτη γῆ καθάπερ πέφνησας, ἑκατοστεύοντα, καρπὸν ἀποδοῦσα, Εὐφροσύνη πάνσεμνε· καὶ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, δεξαμένη προθύμως, τὴν συμβουλήν τὴν σωτήριον, ἐνεγκεῖν εἰς ἔργον ἐσπούδασας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥήσεσι θείων Προφητῶν ἐπόμενοι, καθωμολόγησαν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον σάρκα προσλαβόμενον, οἱ θεοφόροι Μάρτυρες, ἐξ ἀχράντου Παρθένου, ἣν Θεοτόκον δοξάζομεν, ἄσμασιν αἰὶ μακαρίζοντες.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἢ κτίσις, διελύετο φόβω· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος,

κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κείται δειλίαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἄγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Τῆς Ὁσίας. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, ὁ ἀποκρύψας τὰ βάθη, μυστηρίων σου καὶ ἀποκαλύψας, νηπίοις ταῦτα θαυμαστῶς, νηπίῳ ἐκκαλύπτεις νῦν, ἀρθέντι ἐν νεφέλαις, μέλος σαφῶς τὸ Τρισάγιον.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ἐμπαθείας δυσειδῆ, χιτῶνα ἐκδυσασμένη, ἐν σοφίᾳ τὴν στολὴν ἐνεδύσω, ἀπαθείας ἐν Χριστῷ μέσον ἀνδρῶν ἀπήστραψας, ἀσκητικῶς βιοῦσα, καὶ σκεπτομένη τῇ χάριτι.

Δόξα.

Τῆς ἐγκρατείας χαλινῶ, τὰς ἀκαθέκτους ὀρέξεις, τῆς σαρκὸς ἀναχαιτίζουσα Μητέρα, πρὸς τὸν δρόμον τὸν καλόν, τῆς ἱεραῆς ἀσκήσεως, τὴν σὴν καρδίαν εἶχες, εὐθυποροῦσαν ἀπρόσκοπα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως τοῦ Θεοῦ, τὸν Λόγον, ᾧ Θεοτόκε, ἀπεγέννησας ἐκ σοῦ σαρκωθέντα· ὃν οἱ Μάρτυρες Θεόν, ἀνδρείως ὠμολόγησαν, ὡς στρατιῶται τούτου, στεφανίται γενόμενοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τῆς Ὁσίας.

ᾠχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ τοῦ θήλεος χαῦνον ἐπινευρώσασα, οὐρανίαις ἐλπίσι μέσον κατώκησας, ἀδιστάκτῳ λογισμῷ ἀνδρῶν θεόπνευστε, τὸν τῆς Εὐσας πτερνιστήν, ὑποτάττουσα ταῖς σαῖς, Παρθένε πτέρναις τοῖς πόνοις, καὶ ταῖς ἀγρύπνοις μελέταις· διὸ ἐν πίστει σὲ μακαρίζομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα καὶ τεῖχος καὶ καταφύγιον, καὶ ἐλπίδα καὶ σκέπη καὶ προστασίαν θερμήν, εὐρηκότες οἱ πιστοί, πρὸς σὲ προστρέχομεν·

καὶ ἐκβοῶντες ἐκτενῶς, ἀνακράζομεν πιστῶς· Ἐλέησον Θεοτόκε,
τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπάλλαξον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆ ζωαρχικῆ, παλάμη τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν,
κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν
ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ
πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις καὶ ζωή,* καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ
καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς
παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου
συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ
γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα
ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντα ἀναστήσαντα τοὺς
ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν
τοῦ ὄφους, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ
λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν
σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς,* ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν
Εὐφροσύνης, ἀνδρικῶς ἀσκησάσης, θυγατρὸς Παφνουτίου τοῦ
Αἰγυπτίου.

Στίχ. Τὸ θῆλυ κρύπτεις ἀνδρικῶς, Εὐφροσύνη,
Καὶ κρυπτὰ τὸν βλέποντα Δεσπότην βλέπεις.

Εἰκάδα Εὐφροσύνη κατὰ πέμπτην πότμον ὑπέστη.

Εἰς τὸν Ὅσιον Παφνούτιον, τὸν πατέρα αὐτῆς·

Στίχ. Μύσας ὁ Παφνούτιος ἐν τῷ σαρκίῳ,
Τῷ πνεύματι ζῆ, καὶ θεωρεῖ φῶς μέγα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Παφνουτίου τοῦ
ἀναχωρητοῦ καὶ τῶν ἁγίων ἐνδόξων φμϚ' (546) συναθλητῶν
αὐτοῦ. (†304)

Στίχ. Σταυροῦσι Παφνούτιον οἱ κόσμοι φίλοι,
Τὸν παντὶ κόσμῳ καὶ πρὶν ἐσταυρωμένον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Σεισμοῦ, ἐν ἣ τελεῖται
ἡ ἐν τῷ ἄερι ἄρπαγὴ τοῦ παιδός. (410)

Στίχ. Ἀρθεῖς ἄνω παῖς τὸ τρισύμνητον μέλος,
Καθὼς νόες φάλλουσιν, ἀγγέλλει κάτω.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Τάττης, καὶ

τῶν τέκνων αὐτῶν Σαβινιανοῦ, Μαξίμου, Ρούφου καὶ Εὐγενίου.

Στίχ. Πατὴρ ὁ Παῦλος μαρτυρεῖ σὺν τοῖς τέκνοις.

Μεθ' ὧν σεαυτὴν Τάττα τάττεις ἐμφρόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Βυζατηνοῦ.

Στίχ. Καὶ Βυζατηνὸς ἐν χορῶ τῶν Ἁγίων,

εἰ καὶ ἀγνώστως ἐβίωσε καὶ πότε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου, Μητροπολίτου Ἐφέσου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Θεὸν φιλήσας τὸν Σαρκωθέντα Λόγον,

Θεόφιλος ἤθλησεν ὑπὲρ εἰκόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σεργίου τοῦ ἐν Ῥαντονέζ, τοῦ θαυματουργοῦ, κτίτορος τῆς ἱερᾶς Λαύρας τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ μεγάλου προστάτου τῆς ῥωσικῆς γῆς.

Στίχ. Σέργιος λαμπρὰ οἰκία ὧν Τριάδος,

αὐτῇ ἀνήγειρεν παμμεγίστην Λαύραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης τῆς ἐν Σουζντάλ.

Στίχ. Ἐν σωφροσύνῃ Εὐφροσύνη βιοῦσα,

Εὐφρόσυνον ἠδυσμα ψυχῶν ἐδείχθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δοσιθέας, ἐγκλείστου τῶν Σπηλαίων τῆς Λαύρας τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Κρύπτουσα σαυτὴν ἀνδρικῶς, Δοσιθέα,

Ἄνδρείως ἐνίκησας νικητὴν Εὐας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, ἐπισκόπου Καζάν.

Στίχ. Σεπτοῦ Γερμανοῦ, Καζάν ἀρχιποιμένος,

σεπτὰ λείψανα ἐκ τάφου τὸ φῶς εἶδον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος 4 Βου 3

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξομαι τη βασι
λι δι μη τρι και ο φθη σομαι φαι δρωσπα νη γυ ρι

ζων και α σωγη θεο μενος ταυτηστα θαυματα

ὠδὴ γ'

Τους σου ους υμνολογησθε ο το ο κε

η ζωσakai αφθονος πηγη θιασονσυγκροτη

σαντας πνευματικον στερεωωσον και εν τη

θειαδοξιαστεφανωνδοξηςαξιωσον

ὠδὴ δ'

Την ανεξιχνιασονθειανβληνητης

εκ της Παρθενωσσωκωσεωςστυψι

στυχοπροφητηςΑββακωκατανοωνε

κραυγααζεδοξατηδυναμεισ Κυριε

ὠδὴ ε'

Εξεστητασμπανταεπιτηθεια

δοξησσυγααραπειρογαμε Παρθενε

νεεεσχεςενμηητρατωνεπιπαντων

ΘεονκαιτετοκασαχρονονΥιονπασι

τοιοις υμνισισωτηριιανβραβευσ

σα

ὠδὴ ε'

Τ^{Πα} ἣν θειαν ταυτην και παν τιμον τε λβν τες ε ορ
 τὴν οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τετας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ο^{Ββ} υκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α παι λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
 λον ^{Πα} Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π^{Ββ} αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κοσ της Θε ο το κβ δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πκ με νος νυν δε ε νερ γβ με ε

νος ^M την ⁹ οι [♂] κϷ ^{Δι} με νην α πα σαν ^Δ α γει ρει

 ψα ^{Πα} αλ λϷ [♂] Ϸ ^Δ σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ ⁹ μνει τε τα

 ερ ^{B♮} γα και υ ⁹ πε ρυ ψου ου τε ^Δ εις παν τας τϷ αι

 ω ω [♂] να α α ⁷ α [♂] ας [♂]

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

 Με ^χ γα λυ νει η ψυ χη ^{B♮} μϷ τον Κυ ρι ον [♂] και [♂]

 η [♂] γαλ λι α σε το ^χ πνευ μα ^Δ μϷ ε πι τω Θε

 ω ω [♂] τω ω σω τη ρι [♂] μϷ [♂]

T ^{B♮} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ [♂] την α δι

 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν [♂]

2 ^χ

 Ο [♂] τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

 σιν της δϷ λησ αυ τϷ [♂] ι δϷ γαρ α πο τϷ νυν μα

 κα ρι ^χ Ϸ [♂] σι με πασαι αι γε νε αι [♂]

T^{B8} ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ⁶ την αδι
αφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν⁶

3 ^χ **Ο**τι εποιησε μοι μεγαλεια ο
δυνατος⁶ και αγιον το ονομα αυτου⁶ και
το ελεος αυτου εις γενεαν και γενε
αν^χ τοις φοβουμενοις αυτον⁶

T^{B8} ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ⁶ την αδι
αφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν⁶

4 ^χ **Ε**ποιησε κρατος εν βραχιονι αυτου
διεσκορπισεν υπερηφανυς διανοι
ακαρδιων αυτων⁶

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

5 ^χ **Κ**^{B8} α θει λε δυ να στας α πο θρονων⁷ και υ υ
ψω σε^Δ τα πει ν8 ς⁶ πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων⁷ και πλ8 τ8 ςν τας ε ξα πε στει λε κε
ν8 ς⁶

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν⁶ την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

6 ^χ **Α**^{B8} ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
μνη σθη ναι ε λε ς⁶ κα θως ε λα λη σε προς
τ8ς πα τε ρας η μων⁶ τω Α βρα^χ αμ^Δ και τω σπερ⁶

μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δα χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
βο α α α α τω χαι ρι σ πα αμ μα κα ρι σε
Θε ο το κε α γνη α ει πα ρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον Δ'.

Ἦχος Βου-θ

Ταις α ρε ται αις αστρα α ψαν τες ι δω
μεν ε ε πι στα αν τας εν ζω η φο ο ρω
μνη η μα τι αν δρας εν α αστραπτδ ς σαις ε
σθη σε σι Μυ υ ρο φο ο ροις κλι νδ σαις εις γην
ο ο ο ψιν τδ ου ρα α νδ ς δε σπο ο ζον
τος ε γερ σιν δι ι δαχθω ω μεν και προς ζω η
η η η ην εν μνη μει ω δρα μω μεν συ υν τω
Πε ε τρω και το πρα α χθε εν θαν μα α σαν
τες μει νω μεν Χρι στον βλε ε ε ψαι

Τοῦ Μηναίου.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ Ἦχος Γα ς

Τον ἀρχοντα διέελαθες τῆς αἰσχυρῆς
καὶ τὸν ἐν φιλοσοφῆσιν ἡματιῆ
να πεδειξᾶς ἀνὴρ παρθένος ὄσασα
τη ἡν ψυχὴν καὶ τὸ σωμαγεεγοο
νας ἀνηρόφρον ἡσεί και πῖσσει Εὐφρόσυνῆ
ἡ Ὀσιᾶ των παρθένων κα ἀλλοο
νη μὲν ἄσων ὠ ὠ ραί ο τῆς

Θεοτοκίον.

Ηρόνοι καὶ Κυρίο ὀθητες Ἐξοισαί
αὶ Δυναμεις Ἀρχαγγελοὶ καὶ Ἀγγελοὶ Μητρο
παρθένε Κορη τῶ σω γι ὠ λατρεὺς
σιν ὡς Θεῶ καὶ αὐ Δεσποτῆ καὶ σε ἀπαυ
στῶς ὑμνῶσι τὸν ἀειϊκεε τε εὐ
ε λυτρω ἡ ναι με ἀγνη τῆσφο βε ρας κα
α τα δικῆς

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα

Π ^{Πα} α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον

Κυ υ ρι ι ι ι ον ^{Δι} αι νει τε τον Κυ ρι ον

εκ τω ω ων ου ου ρα ^{Πα} α α νων αι νει τε αυ

τον ε ε εν τοι οι οισ υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει

υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ^{Πα} ι αι νει ει ει τε ^{Δι} α αυ το ον ^{Πα} πα α αν τε ες οι

^{Πα} Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει

τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του ^{Πα} σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω

Θε ε ε ε ω

^Χ Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον ^{Δι} δο ξα αυ τη

ε σται πασι τοις ο σι ι ι οισ α α αυ τῃ

Ο ^{Πα} Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και α

να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω

ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι θε ο τες σε
τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε
λε ε η σο ον η η η μας

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν στε

ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ τς

Η τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει

σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν

θρω ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω

θε ε εν τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η

μας

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κα

τα το πλη θος της με γα λω συ υ υ νης α α

αυ τς

Σ υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

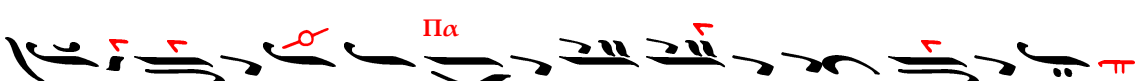
νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε

 ε κ ρ ω ν και π ρ ο ς α υ τ ο ν ε ε κ β ο ο ω μ ε ν σ υ

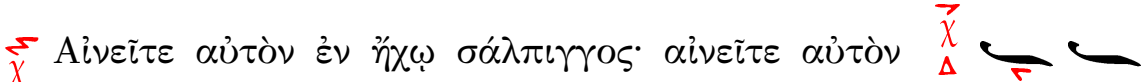

 ζ ω η υ π α α ρ χ ε ι ς η μ ω ν και αι α ν α α α α

 σ τ α α α α σ ι ς ε λ ε ε η σ ο ο ν η η η μ α ς

Ἦχος Δι

 Α ι ν ε ῖ τ ε α ὔ τ ο ν ἐ ν ἤ χ ω σ ἄ λ π ι γ γ ο ς· α ι ν ε ῖ τ ε α ὔ τ ο ν

 ἐ ν ψ α λ

 τ η ρ ι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρ α

T

 ρ ι η μ ε ρ ο ς α ν ε ε ε ε σ τ η ς χ ρ ι ι σ τ ε ε

 ε κ τ α φ ο υ κ α θ ω ω ς γ ε ε ε γ ρ α α α π τ αι

 σ υ ν ε γ ει ει ει ρ α ς τ ο ν π ρ ο π α τ ο ρ α α η η

 η μ ω ν δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο

 ξ α α α α ζ ει το γε ν ο ς τ ω ν α ν θ ρ ω ω ω ω

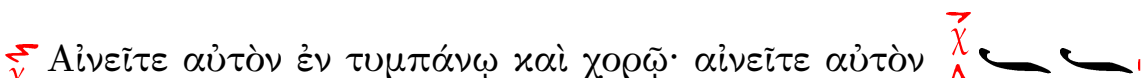

 π ω ω ν και α ν υ μ ν ει ει σου τη η η ν α ν α

 σ τ α α σ ι ι ν

Ἦχος Πα

 Α ι ν ε ῖ τ ε α ὔ τ ο ν ἐ ν τ υ μ π ἄ ν ω και χ ο ρ ῶ· α ι ν ε ῖ τ ε α ὔ τ ο ν

 ἐ ν χ ο ρ

 δ αι αι αι ς και αι ο ρ γ α α α α ν ω

Κ^{Πα} υ ρι ε με γα και φο βε ρο ο ον υ υ παρ χει
 της σης α να στα α α α σε ε ε ε ως το ο μυ
 στη η η η η η η η ρι ον ου τω γαρ προ
 ηλ θε ε ες ε ε εκ του ου τα α α φου ως νυ υμ
 φι ι ος ε εκ πα στα α α δος θα να τω
 θα α να α α τον λυ υ σας ι να τον Α α δα αμ
 ε λευ θε ρω ω ω σης ο θεν εν ου ρα α νοι οis
 αγ γε ε ε λοι χο ο ρε ευ ου ου ου ου σι και ε
 πι ι γης αν θρω ποι οι δο ξα α ζου ου ου ου σι
 την εις η μας γε νο με νην ευσ πλα γχνι αν σου ου φι
 λα α αν θρω ω ω πε

^Χ Αινεΐτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεΐτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σαπνο η αι νε σα α α τω

ω τον Κυ ρι ι ι ον

Ω^{Πα} πα ρα α νο μοι οι οι Ι ι ι ου ου δαι οι

που ει σιν αι σφρα γι δεσ και τα αρ γυ υ ρι ι α

α ε δω ω κα α τε ε τοις στρα α τι ω ω ω ω ταις

ουκ ε κλα πη ο θη σα αυ ρος αλ λα α νε ε στη η

η ως δυ υ να α α τος αυ τοι δε κα τη σχυν

θη η τε αρ νη σα με ε νοι οι Χρι ι στον τον Κυ ρι

ο ο ον της δο ο ξης τον πα θον τα και τα α φεν

τα και α να στα αν τα α α ε εκ νε ε ε

κρων αυ τον προ οσκυνη η η σω ω ω μεν

Ανάστηθι, Κύριε ό Θεός μου, ύψωθήτω ή χείρ σου
μη ε πι

λα θη των πε νη η των σθ υ εις τε ε ε ε λος

Σ φρα γι σθεντος του μνη μα τος πως ε συ λη η

θη τε ε ε Ι ι ι ουου δαι αι οι φυ λακας κα τα

στη σα α ντες και ση μει ει α θε ε εν τες των

θυ ρων κε κλει σμε νων προ ηλ θεν ο Βα σι ι λευς η

ως νε κρον πα ρα στη η η η σα α α α τε η ως θε

ο ον προ ο ο σκυ νη η σα α α τε συν η

μιν με ε ε λω ω δου ου ουν τες δο ξα Κυ ρι ε

τω Στα αυ ρω σου και τη Α α να στα α α α

σει ει ει σου

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου δι η

γη σομαι πα ντατα θαν μα α σι α α α α σθ

T^{M Πα} ο ζω ο δο χον σου μνη μα αι Μυ ρο φο ροι

οι οι γυ υ ναι κες ο δυ ρο ο με ε ναι κα τε ε

λα α α βον Κυ υ ρι ι ι ε και μυ ρα βα στα

ζου σαι το σω μα σου το α χρα αν τον μυ υ ρι ι σαι

ε ε πε ζη η η η τουν ευ ρον δε φω το φο ρον

Α α α αγ γε ε ε ε λον εν τω λι θω κα θη με ε

νον και προς αυ τας φθε γγο με νο ο ον και λε ε

γο ο ον τα τι ι δα κρυ υ ε ε τε τον εκ

πλευ ρας πη γα σαν τα τω κο ο σμω τη ην ζω ω ω

ην τι ε πι ι ι ζη η τει ει τε ωσ περ θνη τον εν

μνη μα τι το ον α θα α να α α α τον δρα μου σαι

δε μα λ λον α πα γ γει λα τε τοις αυ του μα θη η ταις

της αυ του εν δο ξου α να στα α α α σε ε ε ε ως
Πα την παγ κο ο σμι ι ι ον χα αρ μο ο ο νην εν
η και η μας Σω τη η η ρω ω τι σας δω ρησαι ι λα
α σμον και το με ε γα ε ε λε ε ε ος

Ἐωθινόν Δ'.

Ἦχος Πα ρ

Μ Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι

Ο ρ θρος η η η η ην βα α α α θυς και αι
Γυ ναι κε ες η η η λ θον ε πι το μνη η η μα α
α α α σου ου Χρι ι ι στε αλ λα το σω ω
μα ου ου ου χ ευ ρε ε ε θη το ο πο θου με
νο ο ον α α α αυταις δι ο α πο ο ο ρου ου
με ε ε ναις οι ταις α στρα α πτου ου ου σαι
αις ε σθη η η η η η η η η σε ε ε ε ε σι ιν
ε ε ε ε πι ι ι ι στα α α α α αν τες

B8
 τι ι ι τον ζω ω ων τα με τα α α α των νε ε
 κρω ω ω ων ζη η τει ει ει ει ει τε ε ε ε
 Πα
 ε ε λε ε ε ε γον η γε ερ θη ω ω ως προ ο
 Πα
 ει ει ει πε τι α μνη μο νει ει τε των ρη μα
 α α τω ων α α αυ του οισ πει ει σθει ει ει σαι τα
 M Πα
 ο ρα θε ε ε ε εν τα α α ε κη η η η
 B8
 ρυ υ υ υτ τον αλλ ε δο κει ει λη η η ρο ος
 Πα
 τα ε ε ευ αγ γε ε ε ε λι ι ι ι α ου τως
 η η η η η η σαν ε ε τι νω ω θει εις οι
 B8
 Μα α α α θη η η η η ται αλλ ο Πε τρο ο ος
 ε ε ε ε δρα ο Πετρος ε δρα α με ε ε ε και ι
 Δι B8
 ι δων ε δο ο ο ο ξα α σε ε ε Σου προς
 ε αυ το ο ο ον τα θα αυ μα σι ι α α

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υ
 περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τδ εκ σδ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 ζος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
 θρω ποις ευ δο κι α
 μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την μεγα α λην σου δο ξαν

Κυ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι

η σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευμα

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αιρων την α μαρτι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρων τας α

μαρτι ι ας του κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Πα. ς

A να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα
δι αρ ρη η ξας τῶ α δῶ ε λυ σας το κα τα κρι μα τῶ
θα να τῶ Κυ ρι ε ε πα α αν τας εκ των πα γι δων τῶ
εχ θρα ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις
Α πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι
το κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη η νην πα
ρε εσ χες τη οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε
ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Πα. Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τῶ Πα τρι

και τῶ Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-θ.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι

ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Δι γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι

τὸ τέλος: δο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι - θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι

Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
 σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
 σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του
 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
 σοι οι

Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος Γα ρ

Ε ν σοι Μη τερ α κρι βως δι ε σω θη το κα
 τει ει κο να λα βη σα γαρ τον σταυ ρον η κο λη
 θη σας τω Χρι στω και πρα τη σα ε ε δι δα α σκες
 υ πε ρο ρα αν μεν σαρ κος πα ρε ερ χεται γαρ
 ε πι με λει σθαι δε ψυ χης πραγ μα τος α θα α να

τῷ δι ο και με τα Α γγε λων συ να γα αλ λε
ται Ο σι α Ευ φρο συ νη το ο πνευ μα α σου

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

Μνη η μη δι και ὀ μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τῷ Κυ ρι ὀ
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θησ τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρωθεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τῷ κο ο ο σμη και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυνον ρυ σαιλα ον α να
πο λο ο γητον δε χε ται σεπροσπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα μενος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Μυ ρο βλυτην τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μσ
τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως
τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω δο ο

ξα τω σε ε στε φα νω σαντι δο ο ξα τω ε νεο γ8
 ντι δι α σ8 πα σιν ι α α μα α τα 9

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-θ

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
 σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
 φω νας αλλα προ φθασον ως α γα θη εις την
 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπεν
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Ϟ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο θε ε ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-Ϟ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μίς

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι A α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο Θε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι A α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι σχυ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α
 α α α α α α α α α α Α θα
 α α α α να α α το ος
Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε η Ε λε
 ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ον η η η
 η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΙΕ΄ ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. β΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ
 λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σα
Π ρος σε Κυ ρι ε κε κρα ξο μαι ο Θε ος μη
 μη πα ρα σι ω πη σηςαπ ε μη

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σϛ και ευ
 λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σϛ ϛ

 Χ Κυ ρι ος κρα ται ω μα τϛ λα ϛ αυ τϛ και
 υ πε ρα σπι στης των σω τη ρι ων τϛ χρι στϛ αυ τϛ
 ε στι ι

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σϛ και ευ
 λο γησον την κλη ρο νο μι αν σϛ ϛ ϛ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(δ' 6-15)

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμπει, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἧ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν, ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Αἰεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, «Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα», καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς 4').

Ἦχος Πάσχα

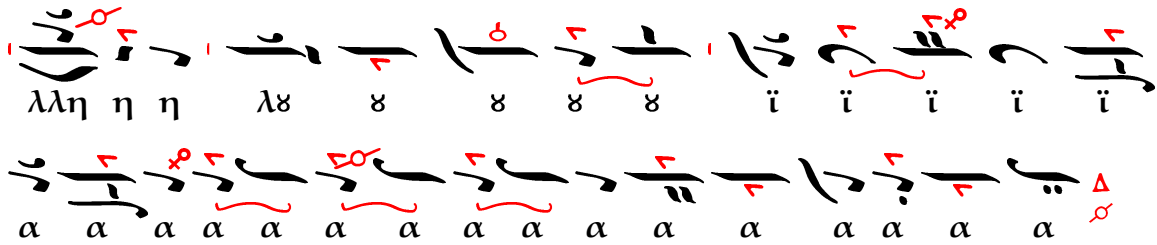
A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ι̇ ι̇ α α

Χ Ο κα τοι κων εν βο η θει α τϑ Υ ψι στϑ
εν σκε πη τϑ Θε ϑ τϑ ου ρα νου αυ λι σθη η η
σε ε ε ε ται

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ι̇ ι̇ α α

Χ Ε ρει τω Κυ ρι ω α ντι λη πτω ρ μϑ ει και
κα τα φυ γη μϑ ο Θε ος μϑ και ελ πι ω ω ω
επ α α αυ το ο ο ο ο ον

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α α α α A λλη
λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α

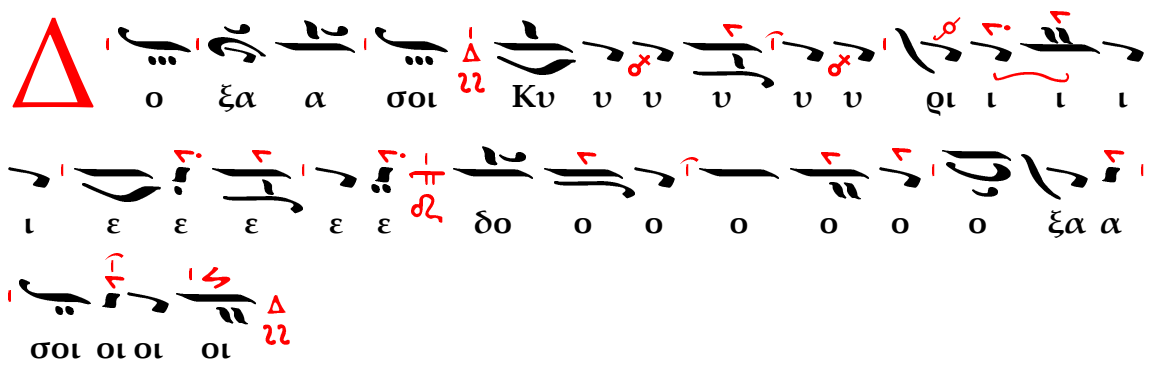
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Α' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ε' 1-11).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐστῶς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἄλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυνον τὰ δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. Καὶ ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ· διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντος συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσε τοῖς γόνασιν Ἰησοῦ λέγων· Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε· θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρα τῶν ἰχθύων ἧ συνέλαβον, ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἄνθρωπους ἔσῃ ζωγρῶν. Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Ἦχος ἰ̇ ἰ̇ Δι̇ ϝ

Χερουβικόν, ἐκ τῶν τοῦ κυρ - Γρηγορίου, μεταβληθὲν ἀπὸ
τὸν ἤχον εἰς τὸ μεγαλῶ, παρὰ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι. Μεγαλῶ

Πα
Ο ἰ τα α α α α α α α α α α α
α α α α α α α Χε ε ε ε λε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ρθ ς ς ς ς ς ς ς Χε ε
ρθ βι ι ι ι ι ι ι μι μυ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι κω ως ει
κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ει κο νι ι
ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η η η
η η και τη ζω ο ο ο ο ο ποι ω ω
Τρι α α α α α α α α α α Τρι α α
α α α α α α α α α α α Τρι α
α α δι ι ι ι ι ι ι τον τρι ι σα
α α α α α α γι τον τρι σα α α α α

γι ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προ ο σα α α α

α α α α α α δο ο ο υ μνο ον προ σα

α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ες πα α α α

α α σα α α α α αν τη η η η η

ην βι ι ι ω ω ω ω ω ω τι ι ι βι ω ω

τι κη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω

ω ω ω με α πο θω ω με ε ε θα με ε

ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι ι ι μνα

α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

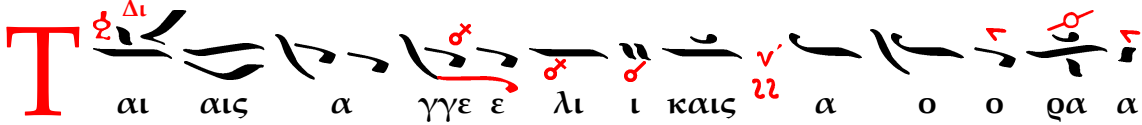
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

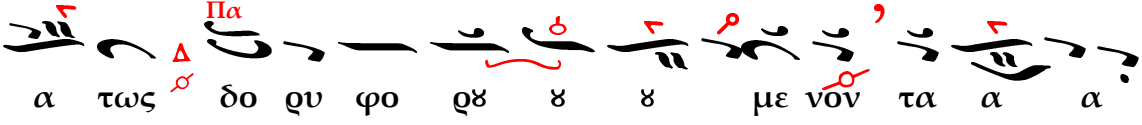
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ιε ε ε βα σι λε ε α α α α

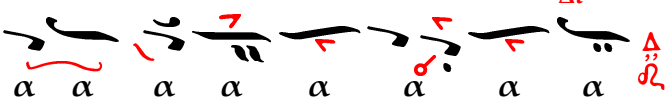
α α α των ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο

 με νοι οι

Τ αι αις α γγε ε λι ι καις α ο ο ρα α

 α τως δο ρυ φο ρα ρ με νον τα α α

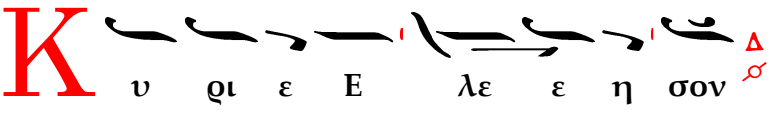

 ξε σι ιν Α λλη λυ ι α α α α α α

 α α α α α α α

Ἔτονίσθη θ' Ἰουλίου καὶ ἀντεγράφη ἰζ' Ἰουλίου , α 74 θ' , I.A.

Λειτουργικά. Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

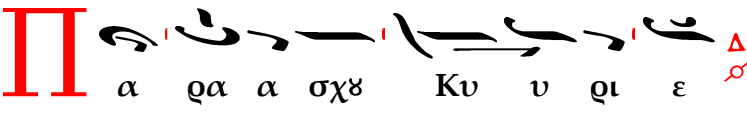
Ἦχος Δι Μεγαλω

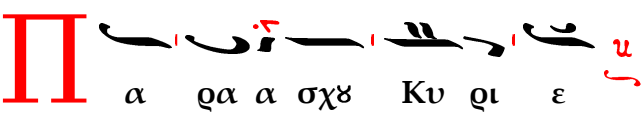

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η σον

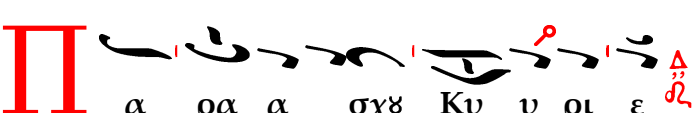

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Π α ρα α σχα Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχα Κυ ρι ε

Π α ρα α σχα Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχα Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ε

Σ οι Κυ υ ρι ι ε

Κ αι τω πνευ μα τι ι σχϞ

Π ^{Πα} α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ε

ε ευ μα ^{Δι} Τρι α δα ο μο ο Ϟ σι ον και α χω

ω ρι ι στον ^Δ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε^{Πα} λε ον ει ρη νης θυ σι ι αν αι

νε ε σε ε ως

Κ^{Πα} αι με τα τϛ πνευ μα το ο ο ος σϛ

Ε^{Δι} χομεν προς τον Κυ υ ρι ι ον

Α^{Πα} ξι ον και αι δι ι και αι ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σα βα

ωθ πλη η ρης ο ϛ ρα νο ος και η γη της δο ξη ης

σϛ ω σαν να εν τοις υ ψι στοις ευ λο γη με

νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ϛ ϛ ω σαν να εν τοις υ υ ψι ι ι ι στοις

Α α α μην **Α** μη η η η ην

Σ^{Πα} ε υ μνϛ ϛ ϛ με εν σε Ευ λο γϛ ϛ ϛ

ϛ με εν σοι ευ χα ρι στϛ ϛ μεν Κυ ρι ι ε

Πα και δε ο με ε θα α α α σϛ ο Θε ε

ο ος η η μων

A ^{Πα} ξι ον ε στιν ω ως α α α λη η θως ^{Δι} μα κα
 ρι ^{Πα} ζει ει ν σε την Θε ο ο ο το ο ο ο κον ^{Δι} την
 α ει μα κα ρι ι στο ο ον και πα να α μω ω
 μη η η η τον ^{Δι} και μη τε ε ε ρα τς Θε ε ε
 ς ς ς ς η μων ^{Δι} την τι μι ω τε ε ε ε ραν
 τω ων ^{Κε} Χε ρς ς ς βι μι και εν δο ξο ο τε ε
 ε ραν ^{Δι} α συγ κρι ι ι τως τω ων Σε ρα α α φι μι ^{Δι}
 την α δι α α φθο ο ο ρως Θε ε ο ον Λο γο ον
 τε κς ς ς ς σαν ^{Δι} την ο ον τω ως Θε ο ο το ο
 ο κο ον ^{Πα} σε με γα α α λυ υ υ υ νο ο
 ο ο ^Χ με ε ε εν ^{Δι} (ιη' Ιουλίου , βιθ', Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Πάσχα

A ^{Κε} α ξι ι ι ο ο ον ε στιν ω ως α α
^{Κε} λη θω ω ω ω ως ^{Δι} μα α κα α ρι ι ζει ν
^{Πα} σε ε τη η η η ην Θε ε ο ο ο το ο ο

ο ο κον την α α ει ει μα κα ρι ι ζον
 και πα να μω ω ω ω μη η η η τον και αι μη
 η τε ε ε ρα α α α α τδ ς Θε ε ε
 ου ου η η η μων την τι ι μι ι ω
 τε ε ε ε ε ε ρα α α αν τω ων Χε ρδ
 ς βι ι ι ι ι μι και εν δο ο ξο
 τε ε ε ε ε ε ραν α α συ υγ κρι ι ι τω
 ω ω ως τω ων Σε ε ρα α α φιμ την α
 δι ι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ω
 ως Θε ον Λο ο ο ο ο ο γο ον τε ε ε
 κδ ς ς ς ς σαν την ο ο ον τω ω ω ω ως
 Θε ε ο ο το ο ο κον σε ε ε ε με ε
 γα α α λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε

εν

Ἐτονίσθη δ' Αὐγ. , βιβ' , ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. , βιγ' . I.A.

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Πα

Α α ξ ι ο ν ε ε ς ι ν ω ω ς α λ η η θ ω ω
ω ω ω ς μα κα α ρι ζειν σε τη η η ην
Θε ο ο το ο ο ο κον τη η η α ει
μα α κα α ρι ι ς ο ο ν και πα να α μ ω ω
ω ω ω μη η η η η τον και μη η τε ε
ε ρα τ ς ς Θε ε ε ς ς ς η η η
η μων τη η η τι μι ω ω τε ε ρα αν τω ω ω
ων Χε ρ ς βι ι ι μι και αι εν δο ο ξο τε ε
ε ε ραν α συ γ κρι ι ι τω ω ω ς τω ω ω ν
Σε ε ε ρα α α α φι μ τη η η α δι α
α φθ ο ο ο ρω ω ω ς Θε ο ο ο ο ν Λο ο
ο γο ο ν τε κ ς ς ς σαν την ο ο ν τω ς Θε
ε ε ε ο ο το ο ο κον σε ε ε
με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε
ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ἐΔεχ. , βι´, ἀντεγράφη δ´ Ὀκτ. , βιγ´ . I.A.

Ἄνωμόμου

Ἦχος Πάσα

Α Πα
 α ξι ι ι ον ε στι ι ιν ως α α
 λη η η θω ω ως Δι μα κα ρι ι ι ζει ει ν σε Πα
 ε ε ε ε τη η η η ην Θε ε ο ο το ο ο
 ο ο ο ο ο ο κον την α ει μα κα α α
 ρι ι στον και πα να μω ω μη η η το ο ον Κε M
 και μη τε ε ε ε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου Δι
 ου ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε ε
 ε ε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βι ι ι μι
 και αι εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα α α Πα
 αν α συγ κρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ε
 ρα α α φιμ Ζω την α δι α φθο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ρω ω ως Πα Ζ' Θε ον Λο ο ο ο ο ο
 γο ον Δι τε κου ου ου ου ου σα α αν Ζ' Κε την ο
 ο ο ο ο ο ο ο ον τω ω ως M Δι Θε ο το ο ο ο ο

υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ το ον κυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι το ον κυ υ υ

υ ρι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων ς ς ς ε ε εκ τω ω ων ς

ς ς ς ς ς ς ς ρ ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ρ ς ς

ρα α α α ε εκ των ς ς ς ς ρα α νω ων

Αὕτη ἡ θέσις λέγεται καὶ διατονικῶς.

ρα α α α ε εκ των ς ς ς ς ρα α νω

ω ων

τὸ κράτημα ρα α α α α λιε ε ε ε ε

ςα α α α α α λιε ςα α α α α λιε ε

Δι ςα α λιε λιε ςα ςα λιε ςα α α λιε ε ε ςα α α

λιε ε ε ςα α α λιε ε ε λιε ςα λιε λιε ςα ςα

λιε ε ε ςα λιε ςα λιε λιε ςα ςα λιε ςα λιε

λιε ςα ςα α α λιε ε

Α α α α α α α λ λη η λϷ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ

Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ ι ι ι ι ι α λ λη η λϷ Ϸ Ϸ

Ϸ ι ι α α α α α α λ λη λϷ Ϸ ι ι

Δι Πα ι ι ι α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϷ Ϸ Ϸ Ϸν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τν νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δεις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τν νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος